

Venerable sor Maria Rafaela

Oració per demanar gràcies per la intercessió de la venerable sor Maria Rafaela

Us donem gràcies, oh Déu, Pare nostre, per tots els dons que concedireu a la venerable sor Maria Rafaela del Sagrat Cor de Jesús:

El seu zel per ajudar les nenes, noies i dones del seu poble a descobrir la fe i créixer en ella mitjançant la catequesi, la pràctica dels exercicis espirituals i el tracte personal amb elles.

El seu amor als Sagrats Cors de Jesús i Maria.

La seva constància a promoure una nova forma de vida religiosa amb la fundació de la congregació de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors.

Pels seus mèrits i la seva intercessió, concediu-nos la gràcia que ara implorem de Vós.

Us demanem, també, poder-la veure ben aviat comptada entre els sants, per a major glòria vostre i exemple de la nostra Església. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Donatius per a la causa de canonització

- Laics Associats, P. Rico.
- Delegació de Puerto Rico.

Mallorca

- Arts Gràfiques, Campos.
- Donatiu, Campos.
- Anònim, Campos.
- Coloma Pizà, Campos.
- Caixonet Casa Mare.
- Caixonet Jesús María, Palma.
- Família Matas Barceló, Palma.
- Persona agraïda, Palma.
- Comunitat de Pollença.
- Caixonet Pollença.
- Anònim, Pollença.
- Rifa d'un quadre.
- Margarita i Estefanía, Pollença.

Península

- Una persona de Monesterio.
- Anònim, Centelles.
- Ana, Valldoreix.
- Consuelo Comas, Valldoreix.
- Marina Bejarano, Valldoreix.
- Persona de Valldoreix.
- Comunitat de Valldoreix.

Sa Mestra Cases Noves

Fundadora de la Congregació de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i Maria

Núm. 3 – Setembre 2017

Fama de santedat

Continuem donant a conèixer la fama de santedat de la venerable sor Maria Rafaela. Tenim un testimoni de puny i lletra de N'Antònia Oliver i Rosselló, que va escriure una ressenya de la vida de la *Mestra Cases Noves*, destacant les qualitats i tasques que desenvolupava a Campos. Dóna a conèixer històries i anècdotes de quan era alumna. Ella mateixa ens conta:

«A l'any 1861, dia 29 de juliol, la *Mestra Cases Noves* convidà les nenes de l'escola a menjar figues, si anaven a missa, com era costum el dia de sant Pere... Acabada la missa totes se n'anaren a la figuera... Però Déu disposà que es rompés una de les branques i amb una tranquil·litat que és pròpia de sants, no les donà cap altre càstig més que aquest: Ara no menjareu figues fins demà. Totes admiràrem la seva paciència i el seu estimat silenci».

Full informatiu causa de canonització

Perfil biogràfic de la venerable sor Maria Rafaela (Sebastiana Lladó i Sala)

Als tretze anys, l'adolescent Sebastiana assisteix al casament del seu germà Joan, l'hereu. Una boda al gust dels pares d'ambdós. Així té ocasió de conèixer un altre aspecte de la vida: l'amor de parella i el matrimoni.

Per altra part, la seva mare, dona reservada, pudorosa i devota, va educar els seus fills en el temor i l'amor a Déu. Amb el rosari els ensenyava la pietat i, quan calia, amb rigor castigava les seves faltes. Com tota bona mare, estimà intensament i entranyablement els seus fills i filles; però l'amor no la cegava. Amb seny, va saber fer de la família la primera escola i església domèstica, on la principal assignatura era la moral i la religió.

Però Sebastiana i els seus germans reberen també altres lliçons de religió més suaus i tendres. A l'aire lliure, en el tranquil paratge de Ses Cases Noves i en el panorama geogràfic religiós que rodejava Campos, contemplaven el Puig de Sant Salvador de Felanitx, les muntanyes de Randa, Monti-sion de Porreres, tots ells seus de santuaris marians. Allà va aprendre a trobar el Creador en la seva obra; i, mirant el cel i la terra, descobrí com és de gran i misericordiós el nostre Pare Déu.

Pels grans místics la creació és com un llibre obert: El context ajudà a Sor Maria Rafaela a viure, el que Metz anomena "*la mística dels ulls oberts*". Amb el llenguatge d'avui podem afirmar que fou sensible en el camp de l'ecologia i que descobrí la petjada de Déu en la creació.

Continuarà

«Mireu el cel, contempleu la terra i veureu què gran i misericordiós és Déu»

Hem fet una tarja amb aquesta màxima de sor Maria Rafaela, que respon a la vivència de la seva pròpia vida. Ella se sentia submergida en la naturalesa i al mateix temps protegida i impregnada per la misericòrdia de Déu. El contingut de la màxima parteix d'una actitud contemplativa pròpia de la vida íntima de sor Maria Rafaela.

Sobre la pintura de la tarja

Els colors verd i marró representen la natura; el blau representa l'infinit; el vermellós la misericòrdia.

Els traços dels colors marrons i verds van des de baix a d'alt. Els blaus i vermellós, van de dalt a baix. Si els observem, veiem que la natura s'eleva al seu creador... l'alaba. El verd i el blau es barregen... s'abracen... i formen un tot. L'amor misericordiós de Déu entre al món (traços vermellós). El vermell irromp el context total... s'infiltra, es fa part del tot... és com un torrent. L'Amor s'impregna en l'univers i la creació obre els seus braços i el rep.

Pintura de Ana Colón, MMSSCC